

PUBLICACIÓ DOCENT

MANUAL DE LABORATORI D'ESIN Sessió 2

AUTOR: Bernardino Casas, Jordi Esteve

ASSIGNATURA: Estructura de la Informació (ESIN)

CURS: Q3

TITULACIONS: Grau en Informàtica

DEPARTAMENT: Ciències de la Computació

ANY: 2022

Vilanova i la Geltrú, 12 de setembre de 2022

2 Exercicis

2.1 Exercicis

L'objectiu d'aquesta sessió és resoldre problemes de piles i cues implementades amb memòria dinàmica.

Caldrà resoldre els següents problemes de la plataforma jutge.org; els trobaràs en l'apartat de Piles, Cues i Llistes del curs ESIN (Vilanova):

- Fusió dels elements de dues piles ordenades (X81447)
- Fusió dels elements de dues cues ordenades no circulars (X31110)

Fixa't que cal enviar un únic fitxer que al principi hi ha l'especificació de la classe (la pots copiar directament de l'enunciat del problema) i al final hi ha la implementació del mètode públic demanat. Això permet afegir mètodes privats addicionals si ho creus convenient, per exemple si vols resoldre el problema de forma recursiva. Dins de l'especificació ja s'inclouen comentaris per indicar a on va l'especificació dels mètodes privats addicionals i a on va la implementació del mètode públic i dels mètodes privats addicionals.

També es proporciona un fitxer main.cc que conté la implementació de la resta de mètodes de la classe i un programa principal que la usa. Si vols compilar i provar la teva solució en el teu ordinador abans d'enviar-la a jutge.org pots fer aquestes comandes, suposem que has guardat la teva solució en el fitxer solucio.cc:

```
cat solucio.cc main.cc > tot.cc
g++ -00 -g -Wall -Wextra -Werror -o tot.exe tot.cc
./tot.exe < sample01.inp
./tot.exe < sample01.inp | diff - sample01.cor</pre>
```

Si el teu programa té errors de memòria dinàmica pots descobrir a quina línia avorta

```
usant l'eina valgrind:
valgrind ./tot.exe < sample01.inp</pre>
```

2.2 Exercicis opcionals

Caldrà resoldre els següents problemes de la plataforma jutge.org; els trobaràs en l'apartat de Piles, Cues i Llistes del curs ESIN (Vilanova):

- Creació d'una cua circular a partir d'un vector (X24856)
- Doble cua (deque) implementada amb una llista doblement encadenada (X51066)

Memòria dinàmica

C.1 Introducció

La memòria dinàmica permet la reserva i l'alliberament d'espai de memòria per dades durant l'execució del programa, és a dir, ens permet un ús eficient de l'espai de memòria i utilitzar només la quantitat necessària. L'ús de memòria dinàmica pot portar a simplificar el codi en alguns problemes i a complicar el mateix en d'altres. Per això, existeix un compromís entre l'ús de memòria estàtica i dinàmica.

C.2 Reserva i alliberament de memòria dinàmica

Per crear i destruir objectes en memòria dinàmica s'utilitzen els operadors:

```
new / delete: reserva o allibera una porció de memòria.
new [] / delete []: reserva o allibera un array de n objectes (taules dinàmiques).
```

Si un punter q apunta a una taula creada amb new[], la memòria ha de ser alliberada amb delete[] q. Anàlogament, si p apunta a un objecte creat amb new, llavors l'objecte s'ha de destruir amb delete[p. És important tenir en compte que els objectes creats amb memòria dinàmica són "anònims", és a dir, accessibles únicament a través de punters.

Un objecte creat amb memòria dinàmica existeix fins que no sigui destruït explícitament (o acabi l'execució del programa).

En el següent codi es pot veure un exemple d'obtenció i alliberament de memòria dinàmica per tipus predefinits:

```
int* pi = new int;
// reserva memòria per un enter al qual apunta pi

that *pc = new char[10];
// reserva memòria per una taula de 10 caràcters [0..9]
```

```
6 // pc apunta a la component 0 (pc = &pc[0])
7 // pc[i] = *(pc+i) accedeix a la i-èssima component
8
9 ...
10
11 delete pi;
12 // allibera la memòria de l'enter apuntat per pi; el punter conserva el seu
13 // valor, però ara apunta a una zona de memòria disponible per reservar.
14
15 delete[] pc;
16 // allibera la memòria de la taula de caràcters apuntada per pc
```

Els operadors new i delete no es limiten a crear l'espai de memòria o alliberar-lo. Una cop creat l'espai necessari per l'objecte, new invoca al constructor adequat per inicialitzar al nou objecte. Quan es crea una taula d'objectes amb new[] el sistema invoca automàticament el constructor per cadascún d'ells.

Per la seva banda, delete aplica el destructor de la classe a la que pertany l'objecte apuntat i després allibera la memòria ocupada per l'objecte. Quan es destrueix una taula d'objectes el sistema invoca el destructor per cadascun d'ells en ordre invers a la seva creació.

```
2 class vector {
    public:
                                // vector de s enters
        vector(int s = 8);
        vector (const vector &v); // constructor per còpia
        ~vector();
                                        // destructor
8 };
10 int main() {
     vector* pv1 = new vector(12);
11
     // crea un vector de 12 enters apuntat per pv1
12
13
     vector* pv2 = new vector;
14
     // crea un vector de 8 enters apuntat per pv2
15
16
     vector* ptv1 = new vector[10];
17
     // crea una taula de 10 vectors de 8 enters apuntada per ptv1
18
19
     vector* pv3 = new vector(*pv2);
20
     // crea un còpia de *pv2 apuntat per pv3
21
22
     vector* ptv2 = new vector[10](*pv1);
     // crea una taula de 10 vectors on cada un dels vectors és una còpia de
24
     // *pv1 i està apuntada per ptv2
25
```

```
delete pv1;
delete pv2;
delete[] ptv1;
delete pv3;
delete[] ptv2;
// es destrueix la memòria assignada per tots els punters
}
```

C.3 Problemes amb la gestió de la memòria dinàmica

Alguns problemes comuns en la gestió de la memòria dinàmica inclouen:

- Emparellament incorrecte: No "aparellar" correctament els operadors. Per exemple: intentar destruir amb delete una taula creada amb new [].
- Dangling references: Alliberar un objecte que no ha estat creat amb memòria dinàmica o ja ha estat alliberat.

Per exemple:

```
int x;
int* p = new int;
int* q = &x;
delete q; // ERROR: q no apunta a un objecte creat usant memòria dinàmica
q = p;
delete p; // OK
delete q; // ERROR: l'objecte al que apuntava q ha deixat d'existir
```

 Memory leaks: Perdre l'accés a objectes creats amb memòria dinàmica i per tant no tenir la possibilitat de destruir-los.

Per exemple:

```
void f() {
   int* p = new int;
   *p = 3;

}

// ERROR! quan finalitza l'execució de la funció f la variable local p deixa
// d'existir i no tenim forma d'accedir a l'objecte.

int* f2() {
   int* p = new int;
   int* q = new int;
   p = q;  // ERROR! perdem l'accés al primer objecte
   ...
}
```

```
int* g(int x) {
    int* p = new int;
    *p = x;
    return p;
}

// OK: es pot "recollir"el punter a l'objecte creat dinàmicament en el punt de
// crida a la funció g; però aquesta forma de treballar no és aconsellable.

void h(node* p) {
    node* q = new node;
    p -> seg = q;
}

// OK: es té accés al nou node a partir del punter seg que és apuntat per un
// punter extern a la funció h (el paràmetre de la funció).
```

• Desreferència de nullptr: Dereferenciar (amb * o amb ->) un punter nul. Aquest error té quasi sempre resultats catastròfics (segmentation fault, bus error, ...). Per exemple:

```
bool esta(const llista& l, int x) {
   node* p = l.primer;
   while (p != nullptr and p -> info != x) {
      p = p -> sig;
   }
   return (p -> info == x);
   // ERROR! si p == nullptr, p->info és incorrecte!
}
```

• Problema de l'aliasing: Usar o implementar incorrectament constructores per còpia o l'operador d'assignació per classes implementades mitjançant memòria dinàmica. Per exemple:

int consulta_dni();

```
private:
char* _nom;
int _dni;

int main() {
    estudiant a("pepe", 45218922);

estudiant b = a; // el constructor per còpia d'ofici no serveix!

a = b; // l'operador d'assignació d'ofici és inadequat!
}
```

• Retornar punter local: Retornar un punter o una referència a un objecte local d'una funció. El problema és que a l'acabar la funció, l'objecte local es destrueix i el punter o referència deixa d'apuntar a un objecte vàlid. Per exemple:

```
int& maxim(int A[], int n) {
     int max = 0;
     for (int i = 0; i < n; ++i) {
3
        if (A[i] >= A[max]) {
            max = i;
     return A[max]; // OK: es retorna una referència a A[max]
9 }
10
int& maxim(int A[], int n) {
     int max = 0;
12
     for (int i = 0; i < n; ++i) {
        if (A[i] >= max) {
14
            max = A[i];
15
16
17
     return max; // ERROR: es retorna una referència a una variable local!
19 }
```

• Delete de nullptr: Fer delete p amb p == nullptr no és erroni. No té cap efecte i ocasionalment el seu ús ajuda a simplificar el codi.

REGLA DELS TRES GRANS

La regla del tres grans (anglès: the Law of the Big Three) indica que si necessites una implementació no trivial del:

- constructor per còpia,
- destructor, o
- operador d'assignació.

segurament necessitaràs implementar els altres. Aquests tres mètodes són automàticament creats pel compilador si no són explícitament declarats pel programador. SEMPRE que una classe empri memòria dinàmica caldrà implementar aquests tres mètodes, ja que les implementacions d'ofici amb punters no funcionen com nosaltres voldríem. Així doncs, per ser més flexibles, en les nostres especificacions posarem aquests tres mètodes.

C.4 Constructor per còpia

Un constructor per còpia inicialitza objectes amb còpies d'altres objectes de la mateixa classe. Aquest mètode té el mateix nom que la classe, rep com a paràmetre un objecte de la mateixa classe i, com que és un mètode constructor, no retorna res. El perfil d'aquest mètode per una classe *X* seria:

```
X::X(const X&) {
    ...
}
```

Tota classe té un constructor per còpia. Si no el programem, el compilador proporciona un "d'ofici"que es limita a copiar un a un els atributs. En general, el constructor per còpia "d'ofici"ens va bé, exceptuant si l'objecte té un o més atributs que són punters a memòria dinàmica o un array.

Cal tenir en compte que el constructor per còpia s'invoca automàticament quan fem:

- pas de paràmetres per valor
- retorns per valor
- declaracions del tipus:

```
vector v1 = v2;
vector v1(v2);
```

Exemple de constructor per còpia:

```
1 class vector {
2  public:
```

C.5. DESTRUCTOR 29

```
vector(int s = 8);
3
       vector (const vector & v); // per còpia
4
    private:
       int * _t; // punter de la taula d'enters
       int _s; // mida de la taula
8
  };
9
10
vector::vector(int s) : _s(s), _t(new int[s]) {}
12
  vector::vector(vector& v) : _s(v._s), _t(new int[v._s]) {
13
     for (int i = 0; i < _s; ++i) {
         _{t}[i] = v._{t}[i];
15
17 }
18
19 void f() {
     vector v1(10); // vector de 10 enters
20
21
     vector v2 = v1; //v2 és còpia de v1
22
23
```

C.5 Destructor

Els destructors proporcionen un mecanisme automàtic que garanteix la destrucció dels objectes. Es declaren com mètodes que no retornen cap resultat i el nom del mètode destructor és el nom de la classe precedit del caràcter ~. Els mètodes destructors mai no tenen paràmetres. El perfil d'aquest mètode per una classe *X* seria:

```
X::~X() {
...
}
```

Tota classe té un únic destructor. Si el destructor no està programat, el compilador proporciona un "d'ofici". En general, el destructor "d'ofici" ens va bé exceptuant si l'objecte té un o més atributs que són punters a memòria dinàmica.

El mètode destructor l'invoca **només** el sistema, just en el moment en que el bloc on es va declarar l'objecte s'acaba. Mai es cridarà explícitament el destructor.

Exemple de destructor:

```
1 class vector {
2  public:
3  ...
```

```
~vector(); // destructor
4
5
    private:
6
        int * _t; // punter de la taula d'enters
        int _s; // mida de la taula
  };
10
  vector:: vector() {
      delete[] _t;
13 }
14
15 void f() {
      if ( ... ) {
16
          vector v1;
17
      } // destrucció de v1 en sortir del bloc if
20
      vector v2;
21
22
^{23} } // destrucció de v2 en sortir del bloc de la funció f
```

C.6 Operador d'assignació

Cal tenir en compte que inicialitzar és diferent d'assignar. Quan redefinim l'operador d'assignació =; és similar al constructor per còpia, però l'objecte modificat (la part esquerra) és un objecte que ja existeix i retorna una referència a l'objecte destinatari de la còpia.

Tota classe té definida l'assignació. Si no la programem, el compilador proporciona l'operador d'assignació "d'ofici" que consisteix en cridar un a un l'operador d'assignació per cada atribut de l'objecte en curs. En general, l'assignació "d'ofici" ens va bé, exceptuant si l'objecte té un o més atributs que són punters a memòria dinàmica. En aquest cas cal redefinir l'operador d'assignació per tal que tingui l'efecte que nosaltres desitgem.

El perfil d'aquest mètode per una classe *X* seria:

L'operador retorna una referència a l'objecte que rep la còpia permetent així l'ús d'expressions com ara: a = b = c;

Altres operadors relacionats amb el d'assignació (com ara +=, -=, etc.) acostumen a tenir el mateix perfil per la mateixa raó.

Exemple d'operador d'assignació:

```
class vector {
    public:
3
       vector& operator=(const vector& v); // assignació
    private:
       int * _t; // punter de la taula d'enters
       int _s; // mida de la taula
9 };
10
  vector& vector::operator=(const vector& v) {
     if (&v != this) {
         if (_s != v._s) { // si no són de la mateixa mida
13
            delete[] _t;
                            // la taula _t no ens serveix.
            _{s} = v._{s};
15
             _t = new int[_s];
16
17
        for (int i=0; i < _s; ++i) {
             _{t}[i] = v._{t}[i];
20
     return *this;
22
23
```

C.7 El component this

this és una paraula reserva en C++i és un punter a l'objecte que invoca el mètode (el paràmetre implícit). És típic en C++ que l'assignació retorni la referència a l'objecte modificat de manera que, p.e., a = b = 0 tingui sentit.

```
a = b = 0 ;
// equival a:
a = (b = 0);
// equival a:
a.operator=(b.operator=(0));
```

Per això l'operador assignació retorna *this. També és típic que en la implementació de l'operador assignació es comprovi si el paràmetre implícit és el mateix objecte que el que ens passen per paràmetre

```
1 if (&v != this)
```

per evitar fer una assignació innecessària, per exemple quan es fa l'assignació:

```
_{1} a = a;
```

C.8 Exemple pila

C.8.1 Especificació de la classe pila

Fitxer pila.hpp:

```
#ifndef _PILA_HPP
  #define _PILA_HPP
  class pila {
    public:
        pila ();
                                   // constructor
        // tres grans
        pila (const pila & p); // constructor per còpia
                                   // destructor
         pila();
10
        pila& operator=(const pila& p); // operador assignació
11
12
        void apilar(int x);
13
        void desapilar();
14
        int cim() const;
15
        bool es_buida() const;
16
17
    private:
18
        struct node { // definició de tipus privat
19
            node* seg; // punter al següent 'node'
20
            int info;
21
        };
22
23
        node * _cim; // la pila consisteix en un punter al node del cim
24
25
        // mètode privat de classe per alliberar memòria; allibera la cadena de
26
        // nodes que s'inicia en el node n.
27
        static void esborra_pila(node* n);
28
29
        // mètode privat de classe per realitzar còpies; còpia tota la cadena de nodes
30
        // a partir del node apuntat per origen i retorna un punter al node inicial de
31
        // la còpia; la paraula reservada const indica que no es pot modificar el valor
32
        // apuntat pel punter origen.
33
```

C.8. EXEMPLE PILA 33

```
static node* copia_pila(const node* origen);
};
#endif
```

C.8.2 Implementació de la classe pila

```
Fitxer pila.cpp:
```

```
#include "pila.hpp"
 // MÈTODES PRIVATS DE CLASSE
 void pila::esborra_pila(node* n) {
     if (n != nullptr) {
         esborra_pila (n->seg); // p->seg equival a (*p).seg
         delete n; // allibera la memòria de l'objecte apuntat per n.
10
11
12
13
 // és necessari posar pila::node com tipus del resultat per què node
15 // està definit de la classe pila
  pila::node* pila::copia_pila(const node* origen) {
     node* desti = nullptr
     if (origen != nullptr) {
18
         desti = new node;
19
         desti->info = origen->info;
20
21
         // copia la resta de la cadena
22
         desti->seg = copia_pila(origen->seg);
23
     return desti;
25
26
27
 // MÈTODES PÚBLICS
 pila::pila() : _cim(nullptr) { }
31
// genera una còpia de la pila apuntada per 'p._cim'
 pila::pila(const pila& p) {
     _cim = copia_pila(p._cim);
36
38 // allibera la memòria de la pila apuntada per '_cim'
```

```
pila::~pila() {
     esborra_pila(_cim);
41
42
  pila& pila::operator=(const pila& p) {
43
     if (this != &p) {
44
         node* aux = copia_pila(p._cim);
45
         esborra_pila(_cim);
46
         _{cim} = aux;
47
48
     return *this; // retorna una referència a la pila que invoca el mètode.
49
50
51
  void pila::apilar(int x) {
52
     node* n = new node;
53
     n\rightarrow info = x;
54
     n->seg = _cim; // connecta el nou node amb el primer node de la pila i
55
                        // fa que aquest sigui el cim
56
     _{cim} = n;
57
58
59
  void pila::desapilar() {
     node* n = _cim;
61
     if (_cim != nullptr) {
62
         _{cim} = _{cim} - seg;
63
         delete n;
64
65
     // faltaria tractar l'error de pila buida
66
67
68
  int pila::cim() const {
69
     if (_cim != nullptr) {
70
         return _cim->info;
71
72
     // faltaria tractar l'error de pila buida
73
74
75
76 bool pila::es_buida() const {
     return _cim == nullptr;
77
78
```

C.8.3 Programa d'exemple que usa la classe pila

```
Fitxer exemple_pila.cpp:
1 #include <iostream>
```

C.8. EXEMPLE PILA 35

```
2 #include "pila.hpp"
4 using namespace std;
6 int main() {
     int el;
     pila p;
     cin >> el;
     while (el != 0) { // mentre es vagin introduint enters
11
        p. apilar (el); // diferents de 0, apilar-los.
12
         cin >> el;
13
14
     pila q = p; // inicialització per còpia
15
     while (not q.es_buida()) { // fem un palíndrom en p.
         p.apilar(q.cim());
17
         q. desapilar ();
18
19
     while (not p.es_buida()) { // imprimim i buidem p.
20
         cout << p.cim;() << '_';
21
         p.desapilar();
22
     cout << endl;</pre>
24
25 }
```